

hverves som Eiendom for Universitetet; men da dette Punkt allerede er omtalt af Flere, skal jeg indskrænke mig til den Bemærkning, at jeg tiltræder det, der herom blev ytret af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer).

Rosen: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at isald det virkelig skulde være en saadan Strid i den lærde Republik, som den sidste ærede Taler omtalte, der har givet Anledning til Affattelsen af § 2, saa forekommer denne Paragraph mig at være endnu uheldigere, end den syntes mig iforveien, og jeg troer ikke, at Hensigten, at tillægge denne Strid, derved vil blive opnaact. Hvad Professorene i Physiologi skal i dette Museumsraad, maa jeg sige, er mig for Diebliffet ikke engang klart, men i ethvert Tilfælde vil Professorene i Botanik og Professorene i Mineralogi komme i et meget betænkeligt Mindretal ligeoverfor de fire Repræsentanter, som Zoologien tæller i dette Raad.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Rosen) gjorde mig det Spørgsmaal, om jeg vilde være villig til at fremlægge de forskjellige Betænkninger, der ere fremkomne i denne Sag, navnlig den af Konsistoriet sidst afgivne. Der er naturligtvis fra min Side aldeles Intet til Hinder for at fyldestgjøre dette Ønske. Jeg har anseet det for en Selvsølge, at der angaaende dette Forslag, der jo dog har en vis pekuniær Betydning, vil blive nedsat et Udvalg, og alle de Aktstykker, over hvilke jeg har fri Raadighed, ville da staae til dets fuldkomne Afbenyttelse. Den samme ærede Rigsdagsmand antydede dernæst forskjellige Betænkneligheder ved Lovforslaget. Jeg maa i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at denne Sag har en temmelig lang Historie, og jeg maa tilstaae, at det har haft en vis Interesse for mig at forelægge dette Lovforslag, efterdi jeg for 14 Aars siden, da jeg beklæbte den samme Stilling, som jeg nu indtager, gjorde Begyndelsen til Foreningen af disse Samlinger. Jeg har ogsaa ved denne Sags Forhandling seet, hvor nød-

vendigt det er længe iforveien at forberede det, man agter at gennemføre. Dengang det kgl. naturhistoriske Museum blev henlagt under Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet — det var det første Skridt, der blev foretaget — var det, for at tilvejebringe Foreningen, nødvendigt, at det Hele blev samlet under een Overbetsyrelse, og dette skete derved, at man satte de to Professorene, der ere ansatte i Mineralogi og Zoologi ved Kjøbenhavns Universitet, i Spidsen for det kgl. naturhistoriske Museum. I en vis Henseende kunde man gjerne sige, at dette maatte betragtes som et Misgreb, nemlig naar man ikke havde Foreningen som det endelige Formaal for Die; thi begge disse Mænd have deres særlige Samlinger, og der kunde derfor vistnok med Grund ankes over det Urigtige i at sætte dem, der ere Inspecteurer ved andre Samlinger, over Inspecteurerne ved det kgl. naturhistoriske Museum. Dette har ogsaa frembragt og maatte frembringe en vis Skjæbhed i Stillingen, hvad jeg meget vel dengang kunde forudsæe; men jeg anfaae det nødvendigt til Sagens Gjenneførelse. Nu foreligger der jo et Forslag til denne Sags Ordning, hvilket er fremkommet efter disse 14 Aars langvarige Forhandlinger, og jeg troer neppe, man vilde være naaet saa vidt, dersom man ikke havde bannet Betsyrelsen for det kgl. naturhistoriske Museum paa den Maade, som skete er i 1848. Naar man nu spørger: hvorledes skal det nye Museum hensigtsmæssig organiseres, da forekommer det mig indlysende, naar man kun har reent administrative og ikke andre endelige Formaal for Die, at det ikke vilde være administrativt urigtigt, naar der ved Universitetet er forskjellige Inspecteurer, af hvilke den ene er Professor, da at gjøre denne til de Andres Overordnede. Man kunde ogsaa bruge den Udvei, at stille Professorene i Zoologi — ham er det, hvorom der nærmest er Tale — reent udenfor Inspecteurerne, ikke lade ham være Inspecteur over nogen særegen Afdeling af Museet, og da stille ham over de forskjellige zoologiske Afdelinger. Dette var ialtsald en Ordning, med Hensyn til hvilken der i administrativ Henseende ikke vilde være Noget at erindre; men en anden Sag er det derimod, naar han har sin egen specielle Afdeling; thi derved vil